

Stefan Donkers deelt ervaringen Ross 308 en Ranger Classic

Vermeerderaar Stefan Donkers in Boerdonk heeft de lopende ronde zowel een regulier als een langzamer groeiend ras: respectievelijk de Ross 308 en de Ranger Classic. In het afgelopen magazine vertelde hij al over de uitdagingen van een voor hem nieuw ras (Ranger Classic) en de verschillen tussen beide rassen in de opstartfase. Op 42 weken maken we met Donkers een tussenbalans op en zoomen in op een aantal opvallende verschillen.

“Over het geheel ben ik tevreden hoe beide rassen presteren”, begint de Brabantse vermeerderaar. Voor hem is de ‘reguliere’ Ross 308 het vergelijkingsmateriaal, omdat hij dit ras al meerdere rondes heeft gehad en als zijn broekzak kent. Wat volgens Donkers meteen opvalt is de beweeglijkheid van de Rangers. “Je loopt daardoor veel gemakkelijker door de stal. De keerzijde is dat de dieren wat paniekeriger zijn. Maar al met al vind ik het prettige dieren om mee te werken. Door de beweeglijkheid kom je op de gekste plekken ‘grondeieren’ tegen. Laatst lag er eentje boven op de luchtinlaatklep.”

Start van de ronde

De Ranger Classics kwamen (te) vroeg in productie. Toen ze van de opfokker kwamen, waren de eerste hennen al bijna aan de leg. Door die vroege productie waren er meer kleine eieren en meer dubbeldooiers. Of dit in het ras zit of in de opfok is Donkers niet helemaal duidelijk. De dieren doen er sowieso langer over om op streefgewicht te komen. Het aantal grondeieren ligt bij de Ranger Classic bijna een procentpunt hoger. “Daarbij moet ik wel aantekenen dat ze in een stal zitten waar ik altijd meer grondeieren heb”, nuanceert Donkers. “Het verschil is echter nu wel wat groter dan ik gewend ben.”

Schrokkers en langzame eters

Een ander verschil zit in het voeren en de watgift. De Ross 308 zijn snelle eters die het voer snel naar binnen schrokken. De Rangers zijn veel rustigere eters. Ze zijn minder gefixeerd op vreten waardoor ze meer tijd nemen om het voer op te nemen. De voeropname is overigens prima; ook tijdens de hete dagen in de afgelopen zomer namen de Rangers met gemak voldoende voer op. De voeropname in de productiefase is volgens het schema bij Ranger Classic zo’n 20 gram per dag lager dan bij de Ross 308.

Piekproductie en persistentie

De piekproductie lag bij de Ross 308 hoger dan bij de Ranger Classic, respectievelijk 91,2 procent en 88 procent. De productie van de Ranger Classic daarentegen is persistenter en daalt minder snel. Op week 42 ligt het legpercentage van beide rassen gelijk op 83 procent. Donkers verwacht binnen twee weken een omslagpunt en dan zal het legpercentage bij de Ranger Classic het hoogst zijn.

Broedeieren en eierproductie

Het totaal aantal geproduceerde eieren ligt bij de Ranger Classic op week 42 ongeveer 1 ei hoger maar met het aantal broedeieren heeft de Ross 308 een voorsprong van 6 stuks.

Het verschil komt door de te kleine eitjes aan het begin van de ronde en de hogere afkeur door de haarscheurtjes. De broederij hanteert 2 procent uitval als norm. “Bij Ranger Classic zitten we op bijna vier procent. Wat de precieze oorzaak is en hoe we het kunnen voorkomen, proberen we te achterhalen.”

“Als ik op dit moment moet kiezen tussen beide rassen? Voor een goede keuze moet je de hele ronde afmaken. Als ik puur naar de financiën kijk, de Ross 308 ligt op dit moment een paar broedeieren voor, dan zou dit op dit moment de doorslag geven. De Ranger Classic heeft meer uithoudingsvermogen en kan met een eindspurt misschien nog wat goedmaken. Wat betreft werkplezier zijn ze wat mij betreft gelijk.”

Bovengemiddeld presteren: het plaatje moet kloppen

Door de vooruitgang van de genetische aanleg is het productievermogen van moederdieren de afgelopen jaren flink toegenomen. De hen is tot een hogere productie van broedeieren in staat, maar stelt wel hogere eisen aan de opfok, het voer, de omgeving en de bedrijfsvoering. Zijn niet alle randvoorwaarden optimaal, dan komt de genetische aanleg niet uit de verf of blijft de kwaliteit van de broedeieren achter. Het verschil in koppels die boven- en ondergemiddeld presteren is de laatste jaren toegenomen. Dit betekent grote verschillen in technische resultaten en dus ook in rendement.

Schaalkwaliteit broedeieren verbeteren met keuze sporenelementen

Haarscheurtjes in de schaal van broedeieren zijn vaak te herleiden naar de automatische legnesten en bijhorende transportsystemen op het vermeerderingsbedrijf. Daarnaast spelen ook andere factoren een rol, zoals het ras van de moederdieren. Dit verklaart het verschil in percentage haarscheurtjes tussen op het eerste oog vergelijkbare koppels. Dat verschil zien we tussen bedrijven en zelfs tussen koppels op hetzelfde vermeerderingsbedrijf.

De pluimveespecialist van De Hoop vormt veelal samen met specialisten van de broederij, de fokkerijorganisatie, de opfokorganisatie en de dierenarts het begeleidingsteam op een vermeerderingsbedrijf. Hoewel de problemen met haarscheurtjes veelal niet voergerelateerd zijn, is de specialist van De Hoop actief betrokken bij het vinden van oplossingen. Bij de interne terugkoppeling met de nutritionisten van De Hoop wordt gekeken of er mogelijkheden zijn voor verbetering via de samenstelling van het voer.

De winst zit soms in heel kleine details. Zo is vanuit wetenschappelijk onderzoek al langer bekend dat bepaalde sporenelementen de schaalkwaliteit beïnvloeden. Meer recente kennis leert dat ook de vorm waarin de sporenelementen worden aangeboden van invloed is. Bij bepaalde rassen en onder specifieke omstandigheden zien we dat de keuze van de soort en de aard van de sporenelementen een positief effect heeft. Dit betekent nog meer maatwerk in de voersamenstelling.

